

Сънльо,

Митковата мила кака
Стана часъ какъ Митка чака
Съ млѣко, захарь и симидъ;
Митко съненъ е, немитъ.

„Татко, мама — всички мили,
Млѣко сж отдавна пили;
Слъншицето, вижъ, изгрѣ,
Птичка весело запѣ!“

Стана Митко, но пакъ легна,
Пакъ отново се изтегна;
Кака му излѣзе вѣнъ—
Той прѣдаде се на сънь!

Л. Бобевски.

